

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS KALBOS IR TAUTYBĖS PAGRINDAIS 2011 M. LIEPOS 20 D. LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRO ĮSAKYMO Nr. V-1197 „DĖL BRANDOS EGZAMINŲ IR ĮSKAITŲ PROGRAMŲ PATVIRTINIMO“ NUOSTATOSE TYRIMO

2018-01-30 Nr. (17)SN-240)SP-10

Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) 2017 m. lapkričio 24 d. gautas pareiškėjo (duomenys neskelbtini) (toliau – Pareiškėjas) skundas, kuriame rašoma, jog Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministras 2011 m. liepos 20 d. įsakymu Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“ (toliau – ir Įsakymas Nr. V-1197) yra patvirtinęs Lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminų programą, kuri taikoma tiek lietuvių, tiek tautinių mažumų kalbomis mokymą vykdančioms mokykloms (toliau – ir tautinių mažumų mokyklos). Kadangi ši programa taikoma neatsižvelgiant į tai, kad tautinių mažumų mokyklose nebuvo sudarytos tinkamos sąlygos pasirengti lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminui (toliau – Egzaminas), šių mokyklų mokiniai atsidūrė blogesnėje padėtyje. Galiojant Įsakymo Nr. V-1197 3-iam punktui, tautinių mažumų mokyklų moksleiviams, laikantiems Egzaminą, buvo suteiktos tam tikros nuolaidos, tačiau 2013 m. birželio 18 d. sprendimu Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas administracinėje byloje Nr. 1261-16/2013 nusprendė, jog Įsakymo Nr. V-1197 3-ias punktą prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str. įtvirtintam visų asmenų lygybės principui. 2013 m. vasario 20 d. švietimo ir mokslo ministro įsakymu Nr. 109 „Dėl švietimo ir mokslo ministro 2011 m. liepos 20 d. įsakymo Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“ pakeitimo“ (toliau – Įsakymas) minėta nuostata neteko galios nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. Skunde teigiama, jog, nustačius reikalavimą visiems mokiniams (tautinių mažumų ir mokyklų lietuvių mokamąja kalba) laikyti suvienodintą Egzaminą, buvo pažeistas lygių galimybių principas. Tautinių mažumų mokyklų moksleiviai nuo pirmų klasių turi mažesnę lietuvių kalbos ir literatūros pamokų skaičių,

todėl jiems sudarytos prastesnės galimybės pasiruošti Egzaminui. Dėl minėtos priežasties šie moksleiviai galimai diskriminuojami tautybės ir kalbos pagrindu.

Nacionalinio egzaminų centro (toliau – ir Centras) vadovas Tarnybai telefonu paaiškino, jog, vadovaujantis 2011 m. liepos 1 d. įsakymu Nr. V-1197, Centras yra patvirtinęs Lietuvių kalbos ir literatūros valstybinio brandos egzamino užduoties vertinimo kriterijus, kuriuose aiškiai nurodomi kalbos taisyklingumo vertinimo kriterijai mokykloms lietuvių mokomąja kalba ir mokykloms tautinių mažumų mokamąja kalba. Centro vadovas atkreipė dėmesį į tai, jog tautinių mažumų mokyklų abiturientams, laikantiems Egzaminą, yra leidžiama padaryti daugiau klaidų, nei tokiam pačiam įvertinimui gauti leidžiama padaryti lietuvių kalba besimokiusiems abiturientams.

Lygių galimybių kontrolierius

n u s t a t ė:

Atsižvelgiant į tai, kad tiriant Pareiškėjo skundą Nr.(17)SN-187 dėl galimos diskriminacijos kalbos ir tautybės pagrindu 2017–2018 ir 2018–2019 mokslo metų pradinio ugdymo programos bendrojo ugdymo plane, patvirtintame Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2017 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. 446, kuris nutrauktas Pareiškėjui atsiėmus skundą, būtų vertinamos panašios aplinkybės, tikslinga paminėti, jog Tarnyba 2017 m. spalio 2 d. raštu Nr. (17)SN-187)S-547 kreipėsi į Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministeriją, prašydama pateikti paaiškinimą dėl tautinių mažumų mokyklose lietuvių kalbos dalyko savaitinių ugdymo valandų skaičius, kuri 2017 m. spalio 13 d. raštu Nr. SR-4405 „Dėl informacijos pateikimo“ nurodė, jog tautinių mažumų mokyklose pirmos klasės mokiniai pradeda mokytis ne vienos, o dviejų kalbų: gimtosios (lenkų, rusų, baltarusių) ir lietuvių. Pagal ugdymo planą, gimtajai kalbai mokytis 1–2 klasėse skiriama 14 savaitinių ugdymo valandų, lietuvių kalbai – 9 savaitinės ugdymo valandos. Iki 2017 m. rugsėjo 1 d. 1–2 klasių mokiniams buvo skiriamos 7 lietuvių kalbos savaitinės valandos. Tautinių mažumų mokyklose mokymosi krūvis yra gerokai didesnis nei mokyklose lietuvių kalba; pirmoje klasėje 3-imis ugdymo valandomis, o antroje klasėje – 4-iomis ugdymo valandomis daugiau nei lietuvių kalbos mokyklose. Tai yra maksimalus Higienos norma HN 21:2011 „Mokykla, vykdanči bendrojo ugdymo programas. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ leidžiamas krūvis. Ugdymo plane numatyta galimybė pačioms mokykloms didinti lietuvių kalbos mokymuisi skiriamų ugdymo valandų skaičių. Tautinės mažumos mokyklos turi

galimybę visas gimtajai ir lietuvių kalbai skiriamas ugdymo valandas dalinti pusiau, vienodą valandų skaičių skiriant ir gimtajai, ir lietuvių kalbai. Lietuvių kalbai papildomai mokytis mokyklos gali skirti po 1 (vieną) valandą iš valandų, skirtų mokinių ugdymosi poreikiams tenkinti. Švietimo ir mokslo ministerija atkreipė dėmesį į tai, kad pradinėse klasėse, kai formuojami tvirti rašytinės ir sakytinės kalbos pagrindai, gimtajai kalbai mokytis turėtų būti skiriama daugiausiai laiko. Vaikai, mokydamiesi gimtosios kalbos, įgytus įgūdžius sėkmingai pritaiko kitai kalbai išmokti, todėl jos mokosi greičiau. Nuo 2011 m. rugsėjo 1 d. lietuvių kalbai skiriamas valandų skaičius per savaitę, įgyvendinant ugdymo programą, buvo suvienodintas tiek lietuvių, tiek tautinių mažumų mokyklose. Penktų–aštuntų klasių mokiniai lietuvių kalbos mokosi po 5 valandas per savaitę, o 9–10 klasių – po 9 valandas per savaitę. Vidurinio ugdymo pakopoje savaitinis ugdymo valandų skaičius lietuvių kalbai ir literatūrai mokytis tautinių mažumų mokyklose yra 3 valandomis didesnis nei lietuvių kalbos mokyklose. Raštu atkreiptas dėmesys į tai, jog visuotinės literatūros, dalies kalbos ugdymo aspektų, teksto komponavimo, argumentavimo ir kitų dalykų tautinių mažumų kalbomis besimokantys mokiniai mokosi ir per gimtosios kalbos pamokas, todėl šių mokyklų mokiniai pagrindinio ir vidurinio ugdymo pakopose turi galimybę daugiau laiko skirti lietuvių kalbos vartojimo praktikai. Kalbos sandaros, rašybos, skyrybos ir kiti kalbos praktikos įgūdžiai 11–12 klasėse nuolat tobulinami atsižvelgiant į individualius mokinių ir klasės poreikius. Lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminas pagal vieną programą laikomas nuo 2013 m., bet skirtingų mokomųjų kalbų mokyklų mokinių rezultatų vertinimas yra skirtingas. 2011 m. liepos 1 d. švietimo ir mokslo ministro įsakyme Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“, kuriuo pakoreguota Lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzamino programa, nurodyta, jog kalbos taisyklingumas ir kalbinės raiškos normų aprašas kandidatų iš mokyklų lietuvių mokomąja kalba ir tautinės mažumos mokomąja kalba darbams vertinti pereinamuoju laikotarpiu yra numatomas pagal Centro tyrimų duomenis ir skelbiamas svetainėje www.nec.lt atitinkamai iki 2012 m., 2013 m., 2014 m., 2015 m., 2016 m., 2017 m., 2018 m., 2019 m. lapkričio 15 d. Šiuo įsakymu numatytas 8 metų pereinamasis laikotarpis iki to laiko, kada mokyklas baigs nuo 2011 m. rugsėjo mėnesio pagal suvienodintą mokymosi laiką pradėję mokytis penktokai.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar 2011 m. liepos 1 d. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“ nuostatos, reglamentuojančios tautinių mažumų mokyklų moksleivių Egzamino laikymo tvarką, nėra diskriminuojančios tautybės ir kalbos pagrindais bei neprieštarauja Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 punktui, nustatančiam valstybės ir savivaldybės institucijų ir įstaigų pareigą užtikrinti, kad visuose teisės aktuose būtų įtvirtintos lygios teisės ir galimybės nepaisant lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos.

1. Pažymėtina, jog tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija, pačia bendriausia šio žodžio prasme, reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors požymių. Diskriminacijos sąvoka paprastai siejama su lygių galimybių, lygiateisiškumo pažeidimu, o nediskriminavimas – su asmenų lygaus traktavimo, lygių galimybių realizavimo kategorijomis. Konstitucinė diskriminacijos samprata atskleidžiama, pasiremiant Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., kuriame numatyta, kad įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs, ir nurodoma, jog žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisintinas. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius.

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas kreipėsi į Tarnybą dėl galimos diskriminacijos tautybės ir kalbos pagrindais, nurodydamas, jog, nustatčius reikalavimą visiems (tautinių mažumų ir lietuvių mokyklų) mokiniams laikyti suvienodintą Egaminą, tautinių mažumų mokyklų moksleiviams nesuteiktas pakankamas laikotarpis jam pasiruošti.

2. 2011 m. liepos 1 d. įsakymo Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“ 2 punktu buvo patvirtinta Lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzamino programa (toliau – Egzamino programa), pagal kurią lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminas buvo privalomas visiems vidurinio ugdymo lietuvių kalbos ir literatūros programą baigusiesiems mokiniams. Vadovaujantis

šia nuostata, lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminas buvo neprivalomas tautinių mažumų mokyklų moksleiviams. 2013 m. birželio mėn. 18 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. I-261-16/2013 Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – Teismas) nusprendė pripažinti, kad 2013 m. vasario 20 d. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. V-109 „Dėl Švietimo ir mokslo ministro 2011 m. liepos 1 d. įsakymo Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“ pakeitimo“ 3 punktas prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintam visų asmenų lygybės principui. 2013 m. vasario 20 d. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. V-109 „Dėl Švietimo ir mokslo ministro 2011 m. liepos 1 d. įsakymo Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo“ pakeitimo“ 3 punktą laikyti panaikintu nuo 2013 m. rugsėjo 1 d. Teismas konstatavo, jog nepagrįstai įtvirtintos skirtingos sąlygos moksleiviams nagrinėjamu atveju turėtų itin neigiamas pasekmes – diskriminaciją patirtų mokyklas dėstomąja lietuvių kalba baigę mokiniai nepriklausomai nuo jų tautybės, kadangi pirmenybė į valstybės finansuojamas studijų vietas pagal pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų programas tenka stojantiesiems pagal jų sugebėjimus, kurie nustatomi atsižvelgiant, be kita ko, į brandos egzaminų rezultatus. Be to, lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminas yra vienintelis brandos egzaminas, kurį yra privaloma išlaikyti siekiant gauti brandos atestatą (Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2006 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. ISAK-2391 patvirtinto Brandos egzaminų organizavimo ir vykdymo tvarkos aprašo 5 p.). Teismas pažymėjo, jog lengvatų tam tikroms lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminą laikančių moksleivių grupėms suteikimas turi būti itin tiksliai pasvertas, pagrįstas, proporcingas, būtinas ir tinkamas, kadangi šių reikalavimų nesilaikymas ir diskriminacinio reguliavimo nustatymas sukeltų paminėtas itin neigiamas ir netoleruotinas pasekmes.

Pagal Įsakymo Nr. V-1197 27 punktą, kalbos taisyklingumo ir kalbinės raiškos normų aprašas kandidatų iš mokyklų lietuvių mokomąja kalba ir tautinės mažumos mokomąja kalba darbams vertinti pereinamuoju laikotarpiu yra nustatomas pagal Nacionalinio egzaminų centro tyrimų duomenis ir skelbiamas svetainėje www.nec.lt atitinkamai iki 2012 m., 2013 m., 2014 m., 2015 m., 2016 m., 2017 m., 2018 m., 2019 m. lapkričio 15 d.

Nacionalinio egzaminų centro direktoriaus 2017 m. lapkričio 17 d. įsakymu Nr. (1.3)-V1-140 patvirtiname Lietuvių kalbos ir literatūros valstybinio brandos egzamino užduoties vertinimo kriterijų apraše nurodytas kalbos taisyklingumo vertinimas mokykloms lietuvių mokomąja kalba ir tautinių mažumų mokomąja kalba. Atkreiptinas dėmesys, jog tautinių mažumų mokyklų abiturientams leidžiama

padaryti daugiau gramatikos, leksikos, rašybos, skyrybos ir teksto raiškos klaidų nei mokyklų lietuvių mokomąja kalba abiturientams.

3. Sutiktina su Švietimo ir mokslo ministerijos nuomone, jog visuotinės literatūros, dalies kalbos ugdymo aspektų, teksto komponavimo, argumentavimo ir kitų dalykų tautinių mažumų kalbomis besimokantys mokiniai mokosi ir per gimtosios kalbos pamokas, todėl šių mokyklų mokiniai pagrindinio ir vidurinio ugdymo pakopose turi galimybių daugiau laiko skirti lietuvių kalbos vartojimo praktikai. Atsižvelgiant į tai, logiška, jog Centro direktoriaus 2017 m. lapkričio 17 d. įsakymu Nr. (1.3)-V1-140 patvirtiname Lietuvių kalbos ir literatūros valstybinio brandos egzamino užduoties vertinimo kriterijų apraše numatyta skirtinga būtent rašymo, skyrybos, gramatikos ir teksto raiškos vertinimo tvarka.

Lygių galimybių kontrolierius neturi kompetencijos atsakyti, ar minėtu aprašu nustatytas klaidų skirtumas yra pasvertas, proporcingas, būtinas ir tinkamas; tačiau, vertinant tai, jog, suvienodinus Egzamino programą, tautinių mažumų mokyklų abiturientams yra suteikiamos vertinimo lengvatos, bei tai, jog Įsakymu Nr. V-1197 nustatytas pereinamasis laikotarpis, teigtina, jog Švietimo ir mokslo ministerija bei Centras nustato būtinas sąlygas tautinių mažumų mokyklų abiturientams tinkamai pasirengti Egzaminui. Atkreiptinas dėmesys, jog 2013 m. Įsakymo Nr. V-1197 aktualioje redakcijoje pereinamasis laikotarpis buvo numatytas iki 2014 m. lapkričio 15 d., vėliau nustatytas laikotarpis iki 2019 m. lapkričio 15 d.; įvertinus tautinių mažumų mokyklų abiturientų pasirengimą Egzaminui, šis terminas galimai bus pratęstas.

Verta paminėti, jog tautinių mažumų mokyklų moksleivių tinkamą pasirengimą Egzaminui turėtų užtikrinti ne tik Švietimo ir mokslo ministerija, nustatydamą lietuvių kalbos ir literatūros programą, reikalavimus bei alternatyvas, padėsiančias spręsti lietuvių kalbos pamokų skaičiaus suvienodinimą lietuvių ir tautinių mažumų mokyklose, nepažeidžiant maksimalaus Higienos normoje HN 21:2011 „Mokykla, vykdanči bendrojo ugdymo programas. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ numatyto leidžiamo krūvio. Tinkamu pasirengimu Egzaminui turėtų pasirūpinti ir tautinių mažumų mokyklų administracija. Pažymėtina, jog 2013–2014 ir 2014–2015, 2015–2016 ir 2016–2017, 2017–2018 ir 2018–2019 mokslo metų pradinio ugdymo programos bendrojo ugdymo planuose yra nurodyta, jog valandos mokinių ugdymo(si) poreikiams tenkinti skiriamos, įvertinus mokinių ugdymosi poreikius, atsižvelgiant į mokyklos iškeltus ugdymo prioritetus, spręstinas ugdymo problemas. Valandos gali būti naudojamos lietuvių kalbai mokytis mokyklose, kuriose ugdymas organizuojamas tautinės mažumos kalba. Toks reglamentavimas suteikia galimybę tautinių mažumų mokyklos administracijai pačiai

padidinti lietuvių kalbos pamokų skaičių, valandų, skirtų ugdymo(si) poreikiams, sąskaita, t. y., neviršijant leidžiamo maksimalaus krūvio.

Vertinant Pareiškėjo skundą dėl galimos diskriminacijos kalbos ir tautybės pagrindais, pažymėtina aplinkybė, jog tautinių mažumų atstovai mokosi ne tik tautinių mažumų, bet ir mokyklose, kuriose mokymas vykdomas lietuvių kalba. Jų gimtoji kalba taip pat nėra lietuvių, tačiau jiems nėra numatytos lengvatos, laikant Egzaminą. Pareiškėjas šiuo atveju sieja tautybės ir kalbos pagrindus išskirtinai su tautinių mažumų mokyklas lankančiais mokiniais, tačiau tautybė ir kalba yra konkretaus asmens tapatumo ypatybė ir negali būti tiesiogiai siejama su institucija, kurioje jis mokosi, arba valstybe, kurioje gyvena.

4. Pagal Lygių galimybių įstatymo 2 str. 9 d. 2 p., tiesioginė diskriminacija – elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui, išskyrus įstatymų nustatytą reikalavimą mokėti valstybinę kalbą.

Aiškindamas asmens tautybės ir reikalavimo mokėti valstybinę kalbą sąsajas, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra nurodęs, jog tai, kokiai tautybei priklausyti, yra asmens apsisprendimo reikalas, t. y., niekas, išskyrus patį asmenį, negali spręsti jo priskyrimo kokiai nors tautybei klausimo, todėl negalima nustatyti išskirtinių valstybinės kalbos vartojimo atsižvelgiant į asmens tautybę taisyklių. Asmens tautybė taip pat negali būti pagrindas asmeniui reikalauti, kad jam nebūtų taikomos taisyklės, kylančios iš valstybinės kalbos statuso. Kitaip būtų pažeistas konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas (Konstitucinio Teismo 1999 m. spalio 21 d. nutarimas).

Pagal Europos Tarybos Tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvencijos 14 straipsnį, kurio nuostatos taikomos sąžiningai, supratimo ir pakantumo dvasia bei laikantis geros kaimynystės, draugiškų santykių ir valstybių bendradarbiavimo principų (2 str.), šalis įsipareigoja pripažinti kiekvieno tautinei mažumai priklausančio asmens teisę mokytis savo mažumos kalbos. Šalis tose teritorijose, kuriose tradiciškai arba gausiai gyvena tautinėms mažumoms priklausantys asmenys, jei yra pakankamas poreikis, savo švietimo sistemose stengiasi kiek įmanoma užtikrinti, kad mažumoms priklausantys asmenys turėtų reikiamas galimybes mokytis tos mažumos kalbos arba mokytis ta kalba. Šio straipsnio 2 dalis įgyvendinama nepažeidžiant nuostatos mokytis oficialiosios kalbos arba mokytis ta kalba.

Nagrinėjama atveju Pareiškėjas nepateikė duomenų, kurių pagrindų būtų galima konstatuoti, jog Švietimo ir mokslo ministerija, nustatydamas bendrą Egzamino programą lietuvių ir tautinių mažumų mokyklų abiturientams, nesudarė galimybių tautinių mažumų mokyklų moksleiviams tinkamai jam pasirengti.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog 2011 m. liepos 1 d. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymas Nr. V-1197 „Dėl brandos egzaminų ir įskaitų programų patvirtinimo nėra diskriminacinio pobūdžio bei neprieštaruoja Lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 punkte išdėstyti nuostatai, reglamentuojančiai valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pareigą įgyvendinti lygias galimybes.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 16 str., 17 str. ir 29 str. 2 d. 5 p.,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Pripažinti skundą nepagrįstu, nepasitvirtinus jame nurodytiems pažeidimams.
2. Su sprendimu supažindinti Vilniaus rajono lietuvių bendruomenės pirmininką ir Vilniaus rajono savivaldybės administraciją.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Vyriausiajai administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01119 Vilnius) arba apygardos administraciniam teismui.

Lygių galimybių kontrolierė

Agneta Skardžiuvienė